

Справа № 203/4789/22

Провадження № 3/0203/191/2023

ПОСТАНОВА

14 березня 2023 р. суддя Кіровського районного суду м. Дніпропетровська Підберезний Г.А., розглянувши матеріали адміністративної справи у відношенні ОСОБА_1, ІНФОРМАЦІЯ_1, громадянина України, не працюючого, який мешкає АДРЕСА_1, за ч. 1 ст. 130 КУпАП України,

ВСТАНОВИВ:

До Кіровського районного суду м. Дніпропетровська надійшов адміністративний матеріал складений відносно ОСОБА_1 за ч.1 ст. 130 КУпАП, в якому зазначено, що 01.10.2022 о 19.35 год. останній керував транспортним засобом Volkswagen д.н.з. НОМЕР_1 на вул. Новосільна, 1 в м. Дніпро в стані наркотичного сп'яніння, що підтверджується висновком КП «ДБЛЛПД ДОР» 4630.

У судові засідання з'явився представник ОСОБА_1 адвокат Неруш О.В. вину не визнав та пояснив, що він в цей день не керував транспортним засобом, а знаходився біля нього. У зв'язку з чим, просив закрити провадження по справі оскільки протокол про адміністративне правопорушення складено з порушенням, та в його діях відсутня подія та склад адміністративного правопорушення за ч.1 ст.130 КУпАП.

Ознайомившись з матеріалами справи про адміністративне правопорушення, суд приходить до наступного.

Дії ОСОБА_1 кваліфіковані за ч. 1ст. 130 КУпАП, яка передбачає відповідальність за керування транспортними засобами особами в стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що знижують їх увагу та швидкість реакції, а також за відмову особи, яка керує транспортним засобом, від проходження відповідно до встановленого порядку огляду на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо вживання лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції.

Дослідивши пояснення особи, стосовно якої був складений протокол про адміністративне правопорушення, матеріали адміністративної справи, у відповідності до положень ст. 252 КУпАП, оцінивши докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному дослідженні всіх обставин справи в їх сукупності, керуючись законом і правосвідомістю, приходить до наступного.

Згідно п. 24 Постанови Пленуму Верховного Суду України № 14 від 23.12.2005 року «Про практику застосування судами України законодавства у справах про деякі злочини проти безпеки дорожнього руху та експлуатації транспорту, а також про адміністративні правопорушення на транспорті» звернуто увагу судів на неприпустимість спрощеного підходу до судового розгляду справ про адміністративні правопорушення на транспорті та ігнорування прав осіб, яких притягують до відповідальності.

Крім того, згідно ч.1 ст. 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод(ратифіковано Україною 17.07.1997 року, набула чинності для України 11.09.1997 року) та правових позицій, викладених в рішенні Європейського Суду з прав людини по справі «Бендерський проти України (заява № 22750/02 параграф 42) - відповідно до практики, яка відображає принцип здійснення правосуддя, судові рішення мають в достатній мірі висвітлювати мотиви, на яких вони базуються. Межі такого обов'язку можуть різнитися залежно від природи

рішення та мають оцінюватись в світлі обставин кожної справи. Право може вважатися ефективним, тільки якщо зауваження сторін насправді «заслухані», тобто належним чином вивчені судом.

Зміст принципу «поза розумним сумнівом» сформульований у пункті 43 рішення Європейського суду з прав людини від 14 лютого 2008 року у справі «Кобець проти України», відповідно до якого доведення має впливати із сукупності ознак чи неспростовних презумпцій, достатньо вагомих, чітких і узгоджених між собою, а за відсутності таких ознак не можна констатувати, що винуватість обвинуваченого доведено поза розумним сумнівом. Розумним є сумнів, який ґрунтується на певних обставинах та здоровому глузді, впливає із зваженого розгляду всіх належних та допустимих відомостей, визнаних доказами, або з відсутності таких відомостей і є таким, який змусив би особу втриматися від прийняття рішення у питаннях, що мають для неї найбільш важливе значення. Отже, докази повинні бути настільки переконливими, що сумнівів при розгляді справи не повинно бути, а якщо вони є, то повинні толкуватись тільки на користь особи, відносно якої вирішується питання щодо притягнення до відповідальності.

Адміністративна відповідальність за ч.1 ст. 130 КУпАП настає за керування транспортними засобами особами в стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що знижують їх увагу та швидкість реакції, а також передача керування транспортним засобом особі, яка перебуває в стані такого сп'яніння чи під впливом таких лікарських препаратів, а так само відмова особи, яка керує транспортним засобом, від проходження відповідно до встановленого порядку огляду на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо вживання лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції.

Європейський суд з прав людини притримується у своїх рішеннях позиції того, що суд вправі обґрунтовувати свої висновки лише доказами, що випливають зі співіснування достатньо переконливих, чітких і узгоджених між собою висновків чи схожих неспростовних презумпцій факту (рішення Європейського суду з прав людини, справа "Коробов проти України" №39598/03 від 21.07.2011 року), тобто таких, що не залишають місце сумнівам, оскільки наявність останніх не узгоджується із стандартом доказування "поза розумним сумнівом" (рішення від 18 січня 1978 року у справі "Ірландія проти Сполученого Королівства" (Ireland v. the United Kingdom), п. 161, Series A заява №25).

Крім того, у справі «Paul and Audrey Edwards v. the United Kingdom» (№46477/99), суд зазначив, що компетентні органи завжди повинні докладати серйозних зусиль для з'ясування обставин справи і не повинні керуватись необдуманими або необґрунтованими висновками для розслідування, або в якості підстав для прийняття рішень.

Відповідно до Рішення Конституційного Суду України від 22.12.2010 №23-рп/2010 адміністративна відповідальність в Україні та процедура притягнення до неї ґрунтується на конституційних принципах і правових презумпціях, які зумовлені визнанням і дією принципу верховенства права в Україні, в тому числі і закріплених в ст.62 Конституції України презумпції невинуватості.

Згідно ст.62 Конституції України обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях, усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

Крім того, в порушення вимог ст.251 КУпАП до протоколу про адміністративне правопорушення не долучено достатніх доказів вчинення ОСОБА_1 дій, зазначених в протоколі.

Судом було зроблено запит на ДВД диск з відеозаписом місця події, але з надісланого органом поліції відповіді вбачається, що запис відсутня.

За таких обставин суд вважає, що відповідно до п. 1 ч. 1 ст. 247 КУпАП провадження у справі підлягає закриттю в зв'язку з відсутністю в діях ОСОБА_1 складу правопорушень.

Керуючись ст. ст. 130, 247, 283, 284 КУпАП, суд-

постановив:

Провадження в справі про адміністративне правопорушення відносно ОСОБА_1 закрити на підставі п. 1 ст. 247 КУпАП, за відсутністю події і складу адміністративного правопорушення

Постанова набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги.

Постанова може бути оскаржена протягом десяти днів з дня її винесення.

Апеляційна скарга подається до Дніпровського апеляційного суду через Кіровський районний суд м. Дніпропетровська.

Суддя Г.А. Підберезний